

MUSTAFA KEMAL NASIL ATATÜRK OLDU?

Dr. Nejat Tarakçı
Jeopolitikçi ve Stratejist

Giriş

Her ülkenin kurucu ataları vardır. Doğal olarak onlar çok sevilirler ve gelecek kuşaklara gururla aktarılarak unutulmaları önlenmeye çalışılır. Buna rağmen birçoğu hem kendi tarihleri hem de dünya tarihi içinde unutulurlar. Bu nedenle onlar için devasa görsel anıtlar yapılır, resmi kurumlara resimleri asılır, paralar üzerine resimleri basılır. Buna rağmen zaman içinde birçoğu unutulur gider. Önderliğin ışığı eylemden ziyade fikirdir. Çünkü eylemler geçicidir. Zaman içinde her daim alternatifleri tartışılabilir. Fikir ise ışıktır, enerjidir. Enerji ise evrenin çekirdeği olarak kabul edilmektedir ve asla kaybolmaz. Bu nedenle fikirleri ile dünyaya ışık saçanlar asla unutulmazlar. Fikirler, yani ışık nasıl oluşur? Aynen bir ağacın önce kömüre dönüşmesi ve daha sonra yüzyıllar boyunca basınç ve zorlama altında elmasa dönüşmesi gibi. Işık saçan fikirlere sahip olanlar zorlu ve iz bırakan aşamalardan sonra parlamaya, ışımaya başlarlar. Peki, insanoğlu neden fikirlere, yani ışığa ihtiyaç duyar? Basit bir fiziki tarif olarak karanlıkta önünü görmek için. Ama esas ışığa, yani fikirlere olan ihtiyacımız bireysel, ailesel, toplumsal ve evrensel temelde insanlığın varlığını ve geleceğini korumak içindir. Evrensel fikir, enerji veya ışık nedir? Bunlar dünyada yaşayan her bireyin; yaşamında, insan ilişkilerinde, toplumsal değerlerin oluşmasında, devletlerarası ilişkilerde örnek alabileceği ölçütler ve kıstaslardır. Yazının bulunmasından itibaren geçen 6 bin yıldan bu yana insanoğlu birçok evrensel fikir üretti. Büyük filozoflar, düşünürler, devlet adamları ve dinlerin ortaya çıkması ile birlikte peygamberler geldi geçti. Hepsini bireyler ve insanlık için bir şeyler söyledi. Sonuçta hiçbiri insanın temel fiziki ihtiyaçları için yaptığı mücadeledeki hırs ve hükmetme ihtirasını yenemedi. Fikirleri

insanlığa bir fayda sağlamadı, sağlayamadı. Çünkü saçtıkları ışık, yani fikirler, bireylerin beyinlerindeki nöronları etkileyerek kalıcı hale gelememi. Orada depolanamadı. Fikirlerin, ışığın kalıcı olması, bireysel, toplumsal ve evrensel etki yaratması için inanç ve yaşamın gerçekleri ile bağdaşması gerekir. Evrensel fikirler ışık hızında yayılırlar ve kalıcı olanlar beynin nöronlarında depolanırlar. Çünkü bunlar bireyin kendi ışığını oluşturabilmesi için maya, köz, kıvılcım görevi görürler. Tarih boyunca insanların beyninde oluşan bu maya veya kıvılcımın ışığa dönüşmesi engellenmeye çalışıldı. Bugün de durum aynıdır. Bu amaçla dogma inançların en bol olduğu din faktörü kullanıldı ve kullanılmaya devam edilmektedir. Bağnazlık ve kör inanç, ışığa ve fikirlere karşı bir kalkan oluşturmaktadır.

Atatürk'ün Işığı Nasıl Oluşturdu?

İnsanların DNA yapıları aynı olmasına rağmen, büyük farklılıklar nereden geliyor? Her şeyi çevresel şartlar, aile yapısı ve eğitimle açıklayamıyoruz. Farklı olanın ve farkı yaratanın ne olduğunu henüz tam olarak bilemiyoruz. Gelecekte beynin yapısı ve işlevi çözülmüşse bunu daha iyi anlayabileceğiz. Ama doğuştan bazı şeylerin farklı olduğunu ve ömür süresince yaşananların insanın karakterini, düşünce yapısını, inançlarını, geleceğe bakışını oluşturduğu bir gerçektir. Ağaç olarak kabul edebileceğimiz insanın, kömüre ve daha sonra elmasa dönüşmesi, yani toplum önderi olarak ışık saçan hale gelebilmesi çok zordur. Bu gibi insanlar çok azdır. Çoğumuz ağaç olarak ömrümüzü tamamlarız. Bu noktada her ağacın ve kömürün elmasa dönüşemediğini, bunun için insanın molekül yapısı kadar, kader diye adlandırılan uzun ince yoldaki zor şartların da etkili olduğu açıktır. Bu bağlamda sadece Türklere değil aynı zamanda dünya halklarına ve insanlığa da tanrının bir lütfü olarak gönderildiği kabul edilen Mustafa Kemal'in nasıl ışığa dönüştüğünü anlatmaya çalışalım.

Atatürk'ü Yaratan Olaylar

Yedi yaşında babasız kalma, annenin tekrar evlenmesi küçük Mustafa'yı yatılı askeri okullara yönlendirmiş olabilir. O dönemde dar gelirli, sıradan Osmanlı vatandaşı çocuklarının

askeri okulları tercih etmesinin en önemli nedeni subaylık mesleğinin toplumdaki yeri ve eğitimin modernliği idi. Savaşları sürekli kaybederek, giderek küçülen Osmanlı İmparatorluğu, güvenlik nedeniyle işe askeri eğitim ve teknolojiden başlamak zorunda kalmıştı. Diğer taraftan Osmanlı hanedan mensupları dışında yönetim makamlarında yer alma şansı en yüksek mesleklerden biri subaylıktı. Mustafa Kemal, özellikle 16 yaşında Manastır Askeri Lisesine girdikten sonra, hem içindeki önderlik mayasının geliştirilmesi, hem de ileride toplumu aydınlatma fırsatını yakalamak için askerlik mesleğinin kendisi için kaçınılmaz bir meslek olduğunun farkına varmış olabilir. Sınıf arkadaşı Ömer Naci ona edebiyat ve şiiri sevdirmeyi başarmıştı. Ancak durumu fark eden Kitabet hocası devreye girmişti. Atatürk, o günü şöyle anlatıyor: **Kitabet hocam, edebiyat ve şiirle iştiğal seni askerlikten uzaklaştırır dedi. Eğer kitabet hocam imdadıma yetişmeseydi. Ben de şair olup çıkacaktım. Hocamın ne kadar haklı olduğunu hadiseler ispat etti. Ne var ki, güzel yazmak hevesi ben de hep saklı kaldı.**

Bu ikaz ve yönlendirmenin Atatürk'ün hayatını ve kaderini doğrudan etkilediğine şüphe yoktur. Fakat Ömer Naci'nin de Mustafa Kemal'in fikri alt yapısının oluşmasında diğer faktörlerle birlikte önemli bir rol oynadığı da kesindir. Nitekim genç Mustafa Kemal'in vatan ve hürriyet şairi Namık Kemal ile Türkçü şairi Mehmet Emin Yurdakul'un şiirleri ile tanışmasında Ömer Naci'nin etkili olduğu bilinmektedir. Atatürk 14 Eylül 1931'de yaptığı bir konuşmada Mehmet Emin Yurdakul ile ilgili şunları söylemiştir: **“...Şair Mehmet Emin Yurdakul'un ilk kez Manastır Askerî İdadisinde öğrenciyken okuduğum ‘Ben bir Türk’üm, dinim, cinsim uludur.’ dizeleriyle başlayan manzumesinde bana ulusal benliğimin gururunu tattıran ilk anlatımı bulmuştum...”**

Tarih öğretmeni Mehmet Tevfik (Bilge) Bey'in de etkisiyle, Fransız İhtilali'nin temel ilkelerinden biri olan hürriyet kavramı ile de burada tanışmıştır. Mustafa Kemal bir konuşmasında **Tevfik Bey'e minnet borcum vardır. Bana yeni bir ufuk açtı**

şeklinde konuşmuştur. 16 yaşındaki öğrenci Mustafa Kemal, askeri lisenin ikinci sınıfında (1897) iken boş zamanlarını o dönemin en geçerli dili olan Fransızca öğrenmek için değerlendirmiştir. Bu maksatla Selanik'teki Katolik misyoner okulu olan Frerler Kolejinin gece derslerine gizlice devam edip Fransızcasını ilerletmiştir. Askeri eğitiminin son noktası 25 yaşında kurmay Yüzbaşılık idi. O gün kalan 32 yıllık ömründe neleri yaşayacağını, ülkesinde ve dünyada neler olacağını ne bilebilir, ne de tahmin edebilirdi. Ama sanırım bildiği en önemli şey 25 yaşında Osmanlı toplumunda bir şeyler yapmak için asgari yetenek ve yetkilere sahip olmayı başardığı idi. İlk görev yeri devasa bir coğrafyaya yayılmış Osmanlı İmparatorluğunun Şam eyaletiydi. Burada iki yıl kaldı. Ne öğrendi dersiniz? Burada Türklerin Araplardan daha az değerli olduğunu fark etti. Kıdemli yüzbaşı olan Mustafa Kemal 1907'de yeniden Manastır'a döndü. İki yıl sonra hayatının önemli bir kırılma noktasını yaşadı. 19 Nisan 1909'da İstanbul'a giren Hareket Ordusu'nun kurmay başkanı idi. Tarihe 31 Mart Vakası olarak geçen bu olayda Mustafa Kemal;

- II. Meşrutiyetin ilanı sonrası isyan eden bir kısım ordu mensuplarının şeriat yanlısı kişilerle işbirliğine,
- İttihat ve Terakki (Birlik ve Gelişme) adlı cemiyetin siyasete nasıl bulaştığına,
- Ordu içindeki Alaylı ve Mektepli subay çekişmesinin ülkeye ne kadar zarar verdiğine şahit oldu.

1910 yılında Picardie Manevralarını izlemek üzere gözlemci olarak Fransa'ya gönderildi. Lisan bilmenin ilk faydasını bu şekilde gördü. Aynı zamanda dönemin en modern ordularından olan Fransız ordusunu, silah ve teçhizatını da tatbikat alanında izledi. Böylece 5 yıl sonra Çanakkale'de karşısına düşman olarak çıkacak bir orduyu tanıma fırsatını yakaladı. Mustafa Kemal'in tatbikat sonrasındaki sözleri ve yorumları Fransız Mareşal Ferdinand Foch'un dikkatini çekmiş, protokole aykırı olarak rütbesi albaydan küçük olduğu halde kendisini düzenlediği yemeğe davet etmişti. Mustafa Kemal bu gezi sırasında fesin batılılar tarafından gülünç bulunduğunu öğrendi.

Tatbikat sırasında başta söyledikleri dikkate alınmayan Mustafa Kemal'e bir asker şöyle demiştir; **Başınızda bu komik başlık olduğu sürece hiç kimse kafanızın içindekilere itibar etmeyecektir.**

Osmanlı terfi sisteminde bekleme sürelerine bağlı otomatik bir terfi sistemi yoktu. Hanedan mensubu olmanın dışında olabildiğince liyakat ve savaş alanlarındaki başarılar terfide rol oynuyordu. Mustafa Kemal, mesleğinde yükselmek ve savaş tecrübesi kazanmak istiyordu. Devletin gizli izni dâhilinde, gönüllü olarak Trablusgarp'taki aşiretleri İtalyanlara karşı savaşmak için organize etmeye gitti. Pasaportundaki adı Mustafa Şerif, mesleği gazeteciydi. Burada gerilla harbi taktik ve tekniklerine yönelik tecrübe kazandı. Tarihçiler Mustafa Kemal'in İstiklal Savaşı öncesi teşkilatlanmadaki başarısının Trablusgarp'a dayandığını düşünmektedirler. Daha sonra, Atatürk'e ümitsiz ve sonuç bakımından faydasız olan bu işe neden giriştiği sorulduğunda: **“Bunun böyle olduğunu o sıralarda ben görüyordum. Ancak, orduda ve akranım olan subaylar arasında maddî ve manevî sıramı muhafaza etmek için buna mecburdum. Esasen İstanbul'da beni fiilen işsiz bırakıyorlardı”** cevabını vermişti. Mustafa Kemal'in uzun süredir beklediği terfi, burada iken geldi. (30 Kasım 1911 tarihinde) binbaşı oldu. Derne'deki muharebede (16 Ocak 1912) gözünden yaralandı. Bu askerlik mesleğinde, vücudundaki ilk kalıcı yaralanmaydı. Atamızın sağ gözündeki şehlalık bu savaştan kalmadır.

Osmanlı devleti bir savaştan öbürüne yuvarlanırken Mustafa Kemal de savaşların hep ön cephelerinde bulunuyordu. Balkan Savaşı sonrasında Sofya Ataşeliği onun için fiziki ve zihni açıdan bir tazeleme dönemi oldu. Bu görevde iken (1 Mart 1914) yarbaylığa yükseldi. Sofya, Mustafa Kemal'in kişisel gelişimine nasıl bir katkı sağladı? Burada modern Avrupa'nın kültürel yüzü ve yaşam şekli ile karşılaştı. Opera başta olmak üzere resim, heykel gibi sanat dallarını yakından gördü. Askeri liseden beri çok sayıda kitap okuyan Mustafa Kemal bilgilerini kontrol etme olanağını buldu.

Mustafa Kemal, hayatı boyunca içinde bulunduğu zamanı yaşarken, aynı zamanda zihninde en az 10 yıllık bir geleceği planlıyordu. Hem bugünü hem de geleceği etkileyen savaş ortamı içinde her şey o kadar çabuk ve beklenmedik şekilde değişiyordu ki, geleceği görmek ve planlamak ancak Mustafa Kemal gibi bir dâhinin yapabileceği şeydi. Herkesin bildiği gibi, Erzurum Kongresinde (7-8 Temmuz 1919) Mazhar Müfit Kansu'ya;

Zaferden sonra Hükümet biçimi Cumhuriyet olacaktır, Padişah ve Hanedan hakkında zamanı gelince gereken işlem yapılacaktır. Örtünmek kalkacaktır. Fes kalkacak, uygar milletler gibi şapka giyilecektir. Latin harfleri kabul edilecek diye yazdırarak dört ila altı yıllık bir dönemi önceden planlamıştı.

Çanakkale savaşlarında Mustafa Kemal askeri dehası ile bir efsane haline geldi. Düşmanın en güçlü yerine saldırma taktiğini Conkbayırı'nda, daha sonra Dumlupınar'da uyguladı. Mustafa Kemal emrindeki askerler ile görünmeyen bir kozmik bağ kurmuş ve onlar üzerinde ölümü emredecek düzeyde bir etki sağlamıştır. Çünkü askerlerini Hilafet ve Osmanlı Sultanı için değil, analarının, babalarının, kardeşlerinin, çocuklarının yaşadıkları topraklar için ölünmesi gerektiğine inandırmıştı. Savaş meydanlarında fikirlerden önce eylemler gelir. Mustafa Kemal'in askerleri ona inanıyor ve güveniyordu. Çünkü komutanları da en ön safta çarpışıyor ve ölümü göze alıyordu. Çanakkale'deki diğer başarılarını burada tekrar etmeye gerek görmüyorum. Sadece Mustafa Kemal'i etkilediğine inandığım birkaç hususa değinmek istiyorum.

- Birincisi, devrin en büyük sömürgeci devleti olan İngiltere'nin Hindu, Arap, Avustralyalı, Habeş, Afgan, Yeni Zelandalı gibi farklı ırk ve devletlere ait askerleri buraya nasıl getirdiğini ve bu insanları savaşmak için nasıl ikna ettiğini mutlaka merak etmiştir.
- İkincisi, Türk askerindeki manevi gücün ileride milli amaçlarla da kullanılabilmesine inanmıştır
- Üçüncüsü, zaruri olmayan bir savaşın cinayet olduğunu bu savaşta daha açık olarak anlamıştır.

Mustafa Kemal, askerlik yaşamı boyunca bedenini aşırı yıpratılan bir dinamo enerjisi ile çalışmıştır. O, en yorgun insanın bile cesaretlendirildiğinde yeni bir atılım yapmak için mutlaka yedek bir gücünün olduğunu biliyordu. En büyük rakibi zamandı. Türk milleti ve tüm insanlık için beyninden geçen fikirler patlamaya hazır bir volkan gibi ruhunu sıkıştırıyordu. Bu basıncın ortadan kalkması için bu fikirlerin biran önce yaşama geçmesi gerekiyordu.

Mustafa Kemal, İstiklal Savaşı'nı kazanarak dünya çapında beklenmedik ve şaşırtıcı bir başarı kazanırken, hiç kimse onu evrensel lider mertebesine çıkaracak dönüşüm mucizesini hayal bile edemezdi. O artık yaşadıklarından ve başarılarından dolayı elmas olmuş ve ışığını yayacak hale gelmişti. Yıl 1922 idi. Zafere ulaşılmıştı. Artık zaferin, fikir ışıkları ile yıkanarak topluma mutluluk verme zamanı gelmişti. Mustafa Kemal'in Türkiye'yi yaratan ve aydınlatan ışığı buradan, Anadolu'dan tüm dünyaya fasıllarla yayıldı. Dünyanın birçok yerinde yeni ışıklar ve ışığa maya olacak kıvılcıklar doğurdu. Bugün Türkiye'deki ışığı boğulmaya ve karartılmaya çalışılıyor, ancak dünyadaki ışığı giderek büyüyor. Çünkü dünyanın ve insanlığın sorunlarının ancak Atatürk'ün insan odaklı yöntem ve stratejileri ile çözülebileceği kesin olarak ispatlanmış durumda. İşte bir tanesi; **Bütün insanlığı tek bir vücut ve her ulusu da bu vücudun bir parçası olarak düşünmemiz gerekir... Dünyanın bir yerinde bir hastalık çıkmışsa, bundan bana ne! Diyemeyiz. Böyle bir hastalık varsa ta içimizde çıkmışçasına bizi de ilgilendirmelidir.**

Atatürk'ün evrensel ışığı iki ayrı alanda küresel etki göstermiştir. Birincisi eylemlerinden yansıyan ışık, ikincisi fikirlerinden yansıyan ışıktır. Dünyada birçok ülkenin halkları ve lideri bağımsızlık ve özgürlük savaşı vermiştir. Ama hiçbiri dünyanın en güçlü askeri koalisyonuna karşı net bir askeri başarı kazanamamıştır. Amerikalılar, bağımsızlıkları için Fransızların yardımıyla sadece İngiltere'ye karşı savaştılar. Castro ABD'ye karşı savaştı. Gandhi İngilizlere karşı mücadele etti.

Atatürk'ün askeri zafer anlayışı, geçici ve sonucu muğlak bir kavramdan başka bir şey değildir. Çünkü Mustafa Kemal için

zafer, yeni bir başlangıç için sadece vasıtaadır. Şöyle diyor: **Hiç bir zafer gaye değildir. Zafer ancak kendisinden daha büyük olan bir gayeyi elde etmek için belli başlı bir vasıtaadır. Gaye fikirdir. Zafer bu fikrin gerçekleştirilmesine hizmet ettiği oranda kıymet ifade eder. Bir fikrin gerçekleştirilmesine dayanmayan zafer kalıcı olamaz. O boş bir gayettir. Her büyük zaferin kazanılmasından sonra yeni bir dünya doğmalıdır. Siyasi ve askeri zaferler ne kadar büyük olursa olsun, ekonomik zaferlerle tamamlanmazsa meydana gelen zaferler yaşamaz, az zamanda söner. Dünyada ve dünya ulusları arasında sükûn, dürüstlük ve iyi geçim olmazsa, bir ulus kendisi için ne yaparsa yapsın huzurdan mahrumdur. Herhangi bir şahsın yaşadıkça memnun ve mesut olması için gerekli olan şey kendisi için değil, kendisinden sonra gelecekler için çalışmaktır.**

Gerçek savaş, Türk toplumunun top yekûn dönüştürülmesi şeklinde olmuştur. İçinde çok farklı toplum ve inanç katmanları barındıran 600 yıllık bir imparatorluk halkının hem yaşam tarzını hem tabi olduğu hukuk sistemini, ona yeni bir aidiyet duygusu aşılıyarak değiştirmesi Batı'yı hem şaşırtmış hem de hayran bırakmıştır. Dünya tarihinde 15 yıl gibi kısa zamanda sosyal, kültürel, yönetsel ve hukuk alanında değişim ve dönüşümü gerçekleştiren başka bir örnek yoktur. Tanınmış Fransız düşünürü Duhamel'in görüşünü paylaşmak istiyorum: **Atatürk'ün insana şaşkınlık veren eserleri İngiliz, Fransız ya da Rus inkılâpçılarının eserlerine hiçbir bakımdan benzemez. Bu ülkelerden hiçbiri, dile, yazıya dokunabilmeyi akıllarının ucundan bile geçirmemiştir. Ne Cromwell, ne Robespierre, ne Lenin ve ne de onu izleyenler, liderlik ettikleri ulusu bilim felsefesi, düşünce yöntemi, kısacası alın yazısını değiştirme yoluna götürmeye kalkışabilmişlerdir. Mustafa Kemal, bunu yapan ve büyük bir başarı ile sonuca vardırır eşsiz adamdır.**

Dünya tarihinde iz bırakan önder ve aydınların birçoğu genellikle insanın zaafalarını ve ihtiraslarını ortaya koyan afaki bir düşünce sistemi ortaya koymuşlardır. Hiç biri hangi durumda nasıl davranılması gerektiğini açıklıkla, cesaretle ve inançla

ortaya koyamamıştır. İşte Mustafa Kemal'i sadece çağının değil, bütün çağların fikir ve eylem adamı olarak rakipsiz hale koyan bu özelliğidir. Mustafa Kemal'in evrensel ışığının bütün tayflarında insanın mutluluğu vardır. Bu düşünce ve inancının altında yatan nedir? Onun manevi dünyası bugüne kadar çok tartışılmıştır. Ancak çözülememiştir. Atatürk, Osmanlı'daki geniş inanç spektrumunu sadece Türk milletine has bir Laiklik kavramı ile milletin inançlarının özüne dokunmadan nasıl yaratmıştır? Bu husus Vahdet-i Vücut felsefesi ile açıklanmaktadır.

Vahdet-i Vücut, tek vücut, tek varlık anlamına gelmektedir. İslam tasavvuf felsefesine göre evren tek bir varlıktır. Bu tek varlık Tanrı'dır. Ezel ve ebet olan, yani sonsuzdan gelip sonsuza giden Tanrı, zaman ve mekân var olmadan önce vardı, hep var olacaktır. Bu düşünceye göre evren Tanrı'nın yoklukta yansıyan görüntüsüdür ve bu çerçevede insan da Tanrı'nın görüntüsünden, Tanrı'dan bir parçadır. Bu düşünce 20. Yüzyılın sonunda bilimsel olarak ispatlanan her şeyin bir bütünün parçası olduğu Holistik Evren Düzeni ile büyük benzerlik göstermektedir. Atatürk'ün Vahdet-i Vücut tasavvufuna göre pir, efendi statüsünde olduğu iddia edilmektedir. ¹Bazı birincil Yunanlı kaynaklar, Zübeyde Hanım'ın Selanik Mevlevihane'si ile yakın bağları olduğuna kişisel tanıklık etmektedirler. Kendisinin anne tarafı Yunanistan'ın Sarıgöl bölgesindedir ve orası tümüyle Bektaşî etkisindedir. Atatürk'ün aslen Kocacık'lı olan baba tarafının Bektaşîlik/Alevilik ve Mevlevilikle dini bağlantıları vardır. Kendisi de çocukken Mevlevî ayinlerine katılmıştır. Elmalılı Muhammed Hamdi Yazır'ın Hak dili Kuran Dili' adlı Sünnî Vahdet-i Vücut tasavvufuna kılavuz olan tefsiri yazmasını bizzat yönetmiş ve düzeltmiştir. Atatürk 3 tasavvuf geleneğine önem vermekteydi: Bektaşî/Alevî, Mevlevî ve Melamilik. Tarihçi Mim Kemal Öke'nin ortaya çıkardığı 18 Mayıs 1911 tarihinde Atatürk'ün Abdülkerim Paşa'ya Gelibolu'dan gönderdiği bir mektup var. Bu mektupta Atatürk, kendisini

¹ Christos Retoulas, Atatürk Tasavvufun Piri Bir Melamiydi,:

<https://eksisozluk.com/ataturk-tasavvufun-piri-bir-melamiydi--4891147;>

<http://www.aksam.com.tr/laiklik,-vahdet-i-vucud-felsefesiyle-sekillendi--70784h.html>

'Selanik Meydan dedesi, bu fakir Kemal ve Abdülkerim Paşa'yı da Tasavvufta en büyük veli anlamına gelen Kutbül-Aktap olarak adlandırmıştır. İstiklal Savaşı'nın başında yazılmış bir diğer telgrafta ise, Atatürk ile Osmanlı Sarayı arasında arabuluculuk yapan Abdülkerim Paşa'yla haberleşiyor. Burada, Abdülkerim Paşa Atatürk'ten 'Kutbül-Aktap' diye bahsediyor. Yapılan araştırmalarda Atatürk'ün tarikatlar üstü bir tarikat olan Melami tarikatına mensup olduğu iddia edilmektedir. Cumhuriyet kurulduğu zaman kapanmayan tek tarikatın Melamilik olması bu savı güçlendirmektedir. Atatürk'ün zaman zaman Ankara Söğütözü'ndeki kulübeye gidip kendini dinlemesi onun tasavvufi davranışlarından biri olarak öne çıkmaktadır. Atatürk'ün ölümünün ardından, 1943 yılında yasal bir makamdan Diyanet'e sorulan bir soruya verilen cevap şöyledir. Melamilik bir tarikat değil, bir sohbet tarikidir' (bir sohbet yolu). Çünkü Melamilikte diğer tarikatlardaki gibi özel bir kıyafet, zikir ritüeli yoktur. Onlarda zikir konuşmadır ve en yüksek batını (derin etkileri olan düşünce sistemi) Vahdet-i Vücut geleneği burada yaşatılır.

Atamızın ulusal ve uluslararası başarıları tartışmasız herkes tarafından bilinmektedir. Bu başarının bilimsel ölçekte değerlendirilmesi, Türkiye'ye ayak basmamış Amerikalı psikiyatri profesörü Arnold Ludwig tarafından yapılmıştır. Ludwig, Kral Dağı (King of the Mountain) adlı eserinde devlet adamlarını incelemiştir. Bu incelemede 20. Yüzyılda tüm dünyada ülke yönetmiş 2000 kadar lider hakkında 18 yıllık süren bir araştırma yapmıştır. Sonunda 377 adet belli başlı devlet adamı/ lider tespit etmiş ve onlara 200 kadar değişik kıstasa göre, 1'den 31'e kadar puan vermiştir. Roosevelt ve Mao 30'ar puan alırken, Lenin 28, Nehru 25, Fidel Castro 23, Humeyni 23, Churchill 22, Kennedy 15 Golda Meir 12, puan almıştır. Sadece Atatürk 31 puanla ve **vizyoner** sıfatıyla, 20.yüzyılın gelmiş geçmiş en büyük devlet adamı / lideri unvanına hakkıyla layık görülmüştür

Atatürk, eylem ve fikirleri ile o dönemin Avrupa toplumlarının çok üzerine çıkmıştır. Eylem ve fikirlerinden yayılan ışık bütün

dünyaya yayılmıştır. Bu yayılmanın sadece ABD ölçeğindeki büyüklüğünü, Kongre kütüphanesindeki Atatürk hakkında çeşitli Batı dillerinde yazılmış 100'ü aşkın kitap, 300'den fazla makale, konferans ve film göstermektedir.

Toplumsal dünya tarihi içinde, asırlar süren değişimlere nazaran onun eylemleri ışık hızında gerçekleşmiştir. Mustafa Kemal'in dehası sonsuz bir boyutta çalışıyordu. Hem ülkesi, hem de insanlığın geleceği için öngördüğü çözümler hala geçerliliğini korumaktadır. Bölgesel ve küresel sorunların çözümü için, evrensel mesajlarını içeren fikirlerden biri, içinde bulunduğumuz ve dünya halklarına ıstırap veren yenedünya düzeni için son derece geçerli bir anti tez oluşturmaktadır. 1920'de şöyle diyor: **Milletler işgal ettikleri arazinin gerçek sahibi olmakla beraber beşeriyetin vekilleri olarak da o arazide bulunurlar. O arazinin servet ve kaynaklarından kendileri istifade eder ve dolayısıyla bütün beşeriyeti istifade ettirmekle yükümlüdürler.**

O mensubu olmaktan gurur duyduğu Türk Milleti için 57 yıllık kısa ömründe hayallere sığmayan çok büyük işler yaptı. Kendi ışığını önce Türk Milletine yansıttı. Onun eğitim için yurtdışına gönderdiği kıvılcımlar bir ateş olarak geri döndü. Onlar ülkede yeni kıvılcımlar yarattı. Bunlar topyekûn ateşe dönüşerek Kemalizm adlı ideolojiyi doğurdu. Bugün sonu izim ile biten bütün ideoloji ve sistemler tarihin çöplüğüne giderken Kemalizm ideolojisi evrenselleşti. Ve bütün dünyada başarı ile uygulandı ve hala dünya sorunlarının çözümü için ışığını saçmaya devam ediyor. Atatürk, ölmeden önce yazdığı NUTUK adlı eserle hem kendi muhasebesini yaptı, hem de milletine hesap verdi. Yaşarken gerçekleştirdiği dâhice uzak görüşlülüğünü, ölmeden önce, kendisinden sonra olacakları bilerek de devam ettirdi. O bir eylem adamıydı. Bununla da kalmadı. Kendisinden sonra olacaklarla nasıl mücadele edileceğini de bildirdi. Böylece ömrünün hiçbir saniyesini boşa geçirmedi. Hatta ölümünü bile.

Son Zafer

Atatürk'ün cenaze töreni onun son zaferi ve aynı zamanda ışığını saçtığı son eylemi oldu. Tabutunun önünde birbirleri ile düşman ve rakip olanların hepsi de sessiz kaldı. Türk ve Alman askerleri tabutunun arkasında bir sırada yürüdüler. Bir diğer sırada Stalin ve Hitlerin temsilcileri yan yanaydılar. İspanyollardan, hem Cumhuriyetçiler hem de General Franco çelenk yollamışlardı. Tabutunun önünde Faşistler, Demokratlar ve Komünistler eğildiler. Her sınıfıyla birlik olarak Türk halkı, yakardı ve ağladı. Zenginle fakir, yüksekle alçak arasında hiç bir fark yoktu. O gün Ankara'nın yaşamış olduğu, dünyanın hiç bir zaman görmediği bir törendi. Yarattığı evrensel değerler ve insanlık ideolojisi, dünya siyasetinin ve ekonomik sistemin bir çıkış yolu aradığı 1938'de çok farklı görüşleri cenazesinde birleştirmişti. Ancak, kişisel hırslarını yenemeyen liderler yüzünden bir yıl sonra yeni bir dünya savaşı patlayacaktı. Eğer Atatürk'ün barışçı, işbirlikçi ve çevresel istikrarı temel alan ışığı Avrupa'da yaygınlaşsaydı, cenazesinin başında ne faşistler, ne nasyonal sosyalistler ne de komünistler olacaktı. Oradakilerin hepsi birer Atatürk olacaktı.